

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De B. Brvnone, Archiepiscopo Coloniensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

955. sepultus in Ecclesia S. Haimerami. Huius propterea mentionem facio, quia avus fuit S. Henrici Imp. de quo suo loco.

DE B. BRVNONE, ARCHIEPI-
SCOPO COLONIENSI.

* Lib. 3.

TERTIVS fuit Bruno, dignus S. Matilde filius, qui ipsam sanctitatem, & pietatem ex matris vberibus suxisse videtur. Intueamur itaq; personam, & videamus vitam eius. Is statu, & professione pastor fuit, & re, ac opere magnus Catholicæ veritatis doctor, *magnus, ut ait* VVitikindus, ingenio, magnus scientia, & omni virtute, ac industria*, qui idcirco eam non solum vitæ exemplo, sed & verbi prædicatione Saxones, & multos alios, quod in viuis præstitit, optimè docere poterit. Vfus ille fuit ab ineunte ætate Balderico, Episcopo Traiectensi, & Israele Scoto, præceptoribus, quibus magistris & in doctrina, & in pietate egregiè profecit. Sacris initiatus, primum Abbas fuisse, & consedisse cum alijs Episcopis, & Abbatibus in synodo Viridunensi legitur apud Frodoardum in Chron. ad A. C. 947. lib. 4. c. 34. hist. Eccl. Rhem. postea electus, & consecratus, VVicifredo mortuo, Archiepiscopus Coloniensis, A. 953. Quo tempore statim ab ipso Legatos Romæ ad Papam Agapetum II. pro impetrando pallio, & Apostolica benedictione missos, narrat his

rat his verbis Rotgerus in vita S. Brunonis, c. 23. apud Surium to. 5. d. 11. Octob. *Seruus Domini Bruno secundū dignitatem sedis suae, Romanæ quoq; sedis, & Apostolicæ Benedictionis priuilegijs debuit insigniri, & cum eis pariter qui traditam à B. Petro Apostolo sanam seruauere doctrinam, Catholica fidei integritate in vera Confessione, & inuiolabili veritate prædicationis vni. Synodicam suam epistolam per Hadamarū, venerabilē Fulden- sis monasterij Abbatem, Romā ad Agapetum, miræ sanctitatis Papā, direxit, in qua cuius spiritus esset, innotuit; appellatusq; est ibi cōtor, & conciuus Apo- stolorū princeps, & propagator Domini præceptorū. Et paulò post: Legatus Romā rediens bonum nū- cium Coloniam ferre accelerauit, portans sacrum habitum ab Vniuersali Papa missum: Item: Ferens simul reliquias de proprio corpore S. Pantaleonis Martyris, & priuilegium Apostolicæ sublimitatis auctoritate traditum, &c.*

Quorsum hæc? vt cōstet omnibus, qualem in viuis prædicauerit fidem, ac religionē sub- ditis suis B. memoriæ Bruno, nepe Catholicā Romanā: eā viuā voce docuit, & scriptis con- signauit. Et quidē pro concione valdē facun- dus dixisse fertur, scripsisse verò commenta- rios in pentateuchū, & in quatuor Euangeli- stas, quos mihi nō licuit videre. Magnus erat librorum amator, & congestor, ita vt semper secum assumeret, & haberet bibliothecam, præcipuam tamē ponens curam in visitandis

* Crantz.
Sax. lib. 4.
c. 13.

& corrigēdis suæ Diœcesis Collegijs, & Monasterijs. Vitæ, ac vestium luxum valdè ex-
crabatur, & suo exemplo alios ad bonos vitæ
mores prouocare studuit. Mirè deuotus in
SS. reliquijs colligendis, & honorandis, cuius
diligentiâ Colonienses acceperunt S. Petri
Apostoli baculum, partemque catenæ: item
corpora, & ossa Sanctorum Martyrum Eli-
phij, Gregorij Spoletani, & Euergisli, &c. Ce-
lebrem quoq; Abbatiam S. Pantaleonis, quæ
Colonię, & collegiatam Ecclesiam, quę Sufati
est, ipse fundauit. Multa quoque temporalia
bona & beneficia Coloniensi ciuitati, & Diœ-
cesi contulit; primusque in ordine Archiepi-
scoporum Coloniensium extitit Dominus in
temporalibus. Tandē pijsimus Pręsul* Com-
pendium in Gallia ad conciliandos nepo-
tum ex sororibus dissidentium animos pro-
fectus, cœpit Rhernis infirmari, sentiens, ac
prædicens corporis dissolutionem, & mox
præuia confessione sacram expetiuit Eucha-
ristiam, Extremamq; vnctionem, quibus de-
uotè acceptis, mediâ nocte obdormiuit in
Domino quinto morbi die, d. ii. Octobr. An.
965. quod quoq; testatur in Chronicis ad di-
ctum Christi annum Regino, cuius ista sunt
verba: *Eodem anno Bruno Archiepiscopus Colo-
niensis, germanus Ottonis Imp. vir ducatu pariter
& Episcopatu dignissimus. 5. Id. Octob. obiit. Cor-
pus eius translatum est Coloniam, & honori-
ficè*

ficè conditum in sua Ecclesia S. Pantaleonis. Fertur illius, dum viueret, Symbolū fuisse; *Vt sis quod vocaris, cur. 1.* vel illud Martialis: *Quod sis esse velis, nihilq, malis.* Præfuit suo Archiepiscopatu annis 12. & paulò amplius. Singula hæc prolixè & accuratè narrantur à coæuo Monacho Pantaleonita, Rotgero, in vita B. Brunonis.

DE LVDOLPHO.

HÆC de filijs Regis Henrici; dicendum. Nunc venit paucis de filijs Imperatoris Ottonis. Duas ipse habuit ordine coniuges; ex priori Editha, Edmundi Anglorum Regis filia, genuit Ludolphum, de quo suprà dictum est, quod contra patrem rebellis armatulerit, *malorum*, vt ait Ditmarus lib. 2. *deprauatus consilio*, hîc dicendum, quod ante mortē operâ, & intercessione B. Brunonis sui patris, S. Vdalrici, & religiosi Hartberti, Episcopi Curienfis, eidē patri reconciliatus fuerit, vt referunt *Rutgerus & Marianus*. Hic Ludolphus genuit Ottonem, patrē Brunonis, Romani postea Pōtificis, de quo suo loco infra.

DE VVILHELMO, ARCHIEPISCOPO MOGVNT.

* **S**VNT qui ex eādē Editha progenitum *El. Reusir. Stradunt VVilhelmū. Sed ex V Vitikin- in stirpe do scri. V Vitikin.